

Príloha II smernice č. 85/337/EHS v znení neskorších predpisov v odseku 10 písm. b) uvádza medzi projektmi, ktoré môžu podliehať posúdeniu vplyvov, urbanistické rozvojové projekty, vrátane výstavby obchodných centier a parkovísk. Španielska právna úprava obmedzuje túto požiadavku na projekty situované mimo urbanizovaných zón. Komisia považuje takéto zúženie, ktoré všeobecne vylučuje možnosť vziať do úvahy kritériá a prahové hodnoty týkajúce sa veľkosti a charakteru projektov, za prekročenie rámca voľnej úvahy, ktorú majú členské štáty v zmysle čl. 2 ods. 1 a čl. 4 ods. 2 smernice č. 85/337/EHS v znení neskorších predpisov. Navyše, analýza právnej úpravy s celoštátnou platnosťou, ako aj právnej úpravy autonómnych oblastí týkajúcej sa urbanizmu a právnej úpravy autonómnych oblastí o posudzovaní vplyvov na životné prostredie vedie k záveru, že urbanistické projekty na stavebných pozemkoch nie sú vo väčšine autonómnych oblastí predmetom posúdenia vplyvov na životné prostredie.

V dôsledku nesprávneho prispôsobenia vnútroštátneho práva odseku 10 písm. b) prílohy II smernice 85/337/EHS v znení neskorších predpisov španielske orgány nevykonali posúdenie možných vplyvov centra voľného času v Paterne (Valencia) na životné prostredie, pričom jediným odôvodnením bolo, že sa výstavba má uskutočniť v urbanizovanej zóne.

(¹) Ú. v. ES L 175 z 5. júla 1985, s. 40, špeciálne vydanie v španielčine: kapitola 15, zväzok 6, s. 9

(²) Smernica Rady z 3. marca 1997, ktorou sa mení smernica č. 85/337/EHS, Ú. v. ES L 73 zo 14.3.1997, s. 5

Odvolaie podané dňa 10. augusta 2004: Hauptverband der Deutschen Bauindustrie e.V., Kaefer Isolieretechnik GmbH Co. KG a konateľom Jürgenom Schmoldtom proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločnstiev (tretia komora) z 25. mája 2004 vo veci T-264/03, Jürgen Schmoldt, Kaefer Isolieretechnik GmbH Co. KG a Hauptverband der Deutschen Bauindustrie e.V. proti Komisii Európskych spoločnstiev.

(Vec C-342/04 P)

(2004/C 262/30)

Hauptverband der Deutschen Bauindustrie e.V., Kaefer Isolieretechnik GmbH Co. KG a konateľ Jürgen Schmoldt podali na Súdny dvor Európskych spoločnstiev dňa 10. augusta 2004 odvolanie proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločnstiev (tretia komora) z 25. mája 2004 vo veci T-264/03, Jürgen Schmoldt, Kaefer Isolieretechnik GmbH Co. KG a Hauptverband der Deutschen Bauindustrie e.V. proti Komisii Európskych spoločnstiev. Odvolateľa zastupuje Prof. Dr. C. Hans-Peter Schneider, Rominteweg 3, D-30559 Hannover, advokát.

Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil uznesenie a vrátil vec na opätovné prejednanie Súdu prvého stupňa,
- zaviazal žalovanú, voči ktorej smeruje odvolanie, na náhradu trov incidenčného konania.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

V rozpore s vyjadreniami súdu sú účastníci konania, ktorí podali odvolanie individuálne dotknutí rozhodnutím žalovaného, voči ktorému odvolanie smeruje.

Účastníci konania, ktorí podali odvolanie uvádzajú osem dôvodov odvolania:

- (1) Napadnuté uznesenie sa opiera o nesprávne posúdenie skutkového stavu: Nepochybne neexistuje žiadna správa skupiny ad-hoc Stáleho výboru zo dňa 22. novembra 2002. Skupina ad-hoc zostavená na 55. zasadnutí Stáleho výboru dňa 10. a 11. septembra 2002 v rámci vytýkacieho konania podľa článku 5 ods. 1 smernice 89/106/EHS nikdy nezasadala a/alebo nikdy nevydala takúto správu;
- (2) Odvolateľ v treťom rade nepodal žalobu „vo svojom mene“: Odvolateľ v treťom rade je nepochybne konateľom Bundesfachabteilung (spolkové odborné oddelenie) „Wärme-, Kälte-, Schall- und Brandschutz“ („Ochrana pred teplom, chladom, hlukom a požiarom“) odvolateľa v prvom rade spolku združujúceho nemecké podniky využívajúce stavebné výrobky v tejto oblasti. Patrí k služobným povinnostiam odvolateľa v treťom rade zastupovať odvolateľa v prvom rade a s ním prepojené podniky v rámci príslušnej vnútroštátnej a európskej normalizácie;
- (3) Právo spoločnstva ustanovuje pre účastníkov konania, ktorí podajú odvolanie procesné záruky. Procesné záruky týkajúce sa Stáleho výboru pre stavebníctvo uvedené v článku 5 odsek 1 a v siedmom bode odôvodnenia smernice 89/106/EHS musia slúžiť rovnako Stálemu výboru, ako aj skupine ad-hoc, ktorí sa odborne zúčastňujú na vytváraní potrebného stanoviska podľa článku 5 ods. 1;
- (4) V konaní podľa článku 5 ods. 1 smernice 89/106/EHS odvolateľ v treťom rade ako člen skupiny ad-hoc Stáleho výboru pre stavebníctvo zastupoval nielen odvolateľa v prvom rade, ale samozrejme aj odvolateľa v druhom rade, ktorí podali odvolanie, ako členský podnik;
- (5) Odvolateľ v druhom rade uviedol súdu štyri príklady zásahu do platných zmlúv;

- (6) Odvolateľ v prvom rade viedol rokovanie, aj keď tento fakt je irelevantný;
- (7) Odvolateľ v prvom rade sa priamo podieľal na európskej normalizácii, ako aj na konaní podľa článku 5 odsek 1 smernice 89/106/EHS;
- (8) Rozhodnutie súdu o trovách konania by bolo nevhodné.

cenou, v rozpore s článkom 2 odsek 11 nariadenia 384/96 a článku 2.4.2 Antidumpingovej dohody; a/alebo

- c) nevyhodnotilo všetky príslušné škodlivé činitele, ktoré majú vplyv na stav výrobného odvetvia Spoločenstva a pochybilo pri určovaní ujmy pre výrobné odvetvie Spoločenstva, ak sa spolieha na dôkazy získané od spoločností, ktoré nie sú súčasťou výrobného odvetvia Spoločenstva, v rozpore s článkom 3 odsek 5 nariadenia 384/96 a článku 3.4 Antidumpingovej dohody?

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením High Court of Justice (Anglicko a Wales), Chancery Division zo dňa 22. júla 2004 vo veci Ikea Wholesale Ltd proti Commissioners of Customs and Excise

(Vec C-351/04)

(2004/C 262/31)

High Court of Justice (Anglicko a Wales), Chancery Division uznesením z 22. júla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Ikea Wholesale Ltd proti Commissioners of Customs and Excise, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 16. augusta 2004.

High Court of Justice žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- i) vzhľadom na zistenia komisie DSB WTO v jej správe z 30. októbra 2000, bod 7.2 písm. g) a h), WT/DS1414/R a zistenia odvolacieho orgánu DSB WTO v jeho rozhodnutí z 1. marca 2002, body 86 až 87, WT/DS1141/AB/R, je nariadenie Rady (ES) č. 2398/97 z 28. novembra 1997 o uložení konečných antidumpingových ciel na dovozy bavlnenej posteľnej bielizne pochádzajúce z Egypta, Indie a Pakistanu⁽¹⁾ ako celok, alebo jeho časť, nezlučiteľné s právom Spoločenstva v tom, že:

- a) použilo nesprávnu metodológiu pri výpočte súm pre predajné, všeobecné a administratívne výdavky, a pre zisky, v rozpore s článkom 2 odsek 6 písm. a) nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva⁽²⁾ v znení neskorších predpisov, a článku 2.2.2 ii) Antidumpingovej dohody;

- b) použilo nesprávnu metodológiu, ktorá zahŕňa prax „nulovania“ pri stanovení existencie dumpingových rozpätí, pri porovnávaní normálnej hodnoty z vývoznou

- ii) sú všetky alebo niektoré z nasledujúcich nariadení:

- a) nariadenie Rady č. 1644/2001, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2398/97 o uložení konečných antidumpingových opatrení na dovozy bavlnenej posteľnej bielizne pochádzajúce z Egypta, Indie a Pakistanu a o pozastavení jeho účinnosti vo vzťahu k dovozom pochádzajúcim z Indie⁽³⁾;

- b) nariadenie Rady 160/2002, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2398/97 o uložení konečných antidumpingových ciel na dovozy bavlnenej posteľnej bielizne pochádzajúce z Egypta, Indie a Pakistanu a o skončení konania vo vzťahu k dovozom pochádzajúcim z Pakistanu⁽⁴⁾;

- c) nariadenie Rady (ES) č. 696/2002 o potvrdení konečných antidumpingových ciel na dovozy bavlnenej posteľnej bielizne pochádzajúce z Indie, ktoré boli uložené nariadením (ES) č. 2398/97 v znení zmien a doplnení a pozastavenia platnosti vykonaných nariadením Rady (ES) č. 1644/2001⁽⁵⁾;

nezlučiteľné s právom Spoločenstva (vrátane článku 1, článku 7 odsek 1 a článku 9 odsek 4 nariadenia 384/96 v zmysle článkov 1, 7.1 a 9 Antidumpingovej dohody), pokiaľ ide o to, že i) boli prijaté na základe prehodnotenia informácií zhromaždených počas obdobia prvotného prešetrovania, pričom toto prehodnotenie preukázalo, že počas prvotného obdobia prešetrovania nedošlo k žiadnemu dumpingu alebo len k dumpingu nižších úrovní; ale ii) vyššie uvedené nariadenia nezabezpečujú vrátenie súm, ktoré už boli vyplatené na základe nariadenia 2398/97?

- iii) sú nariadenia 1664/2001, 160/2002 a 696/2002 okrem toho nezlučiteľné s článkom 7 odsek 2 a článkom 9 odsek 4 nariadenia 384/96 a zásadou proporcionality, pokiaľ dovoľujú takú úroveň antidumpingových ciel, za obdobia pred ich účinnosťou, ktorá nie je prísne proporcionálna vo vzťahu k objemu dumpingu alebo ujmy, ktoré má clo kompenzovať?